

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. In ipsius Christi vita, quanta fuerit, gloriæ, & infamiæ rerumq[ue]
ceterarum vicissitudo?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

fauciatus; ab ipso Saule toties ad necem quæsitus; per hæc omnia, velut per atrocem, eamque non vnam tempestatem emerfit, ad summam dignitatem rex factus. Hæc via recta erat, quia erat via Heroum & generosorum; per qualem etiam Poëtæ fingunt, Herculem suum meruisse, vt inter sidera collocaretur. Horum sententiâ non voluptas, sed aduersa illum extulerunt.

Quid exemplis pluribus opus est? *Nonne hæc, atque eiusmodi plura, ipsum oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?* Vt homo debebat nos redimere; vt Deus nobis innotescere. Qua de caussa alternum in illo fuit rerum secundarum & aduersarum regnum. Vix, eo in has auras nato, Angeli carmen Genethliacum cecinerunt, & insonuit, per campos, lætum illud: *Gloria in excelsis Deo: cucurrerunt Pastores, & reuersi sunt glorificantes, & laudantes Deum, in omnibus, que audierant, & viderant: properarunt ab Oriente Magi, & intrantes domum inuenerunt puerum cum Maria matre eius, & procidentes adorauerunt eum: & apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus & myrrham.* Hæc iucunda & honorifica fuerunt; sed interuenere & præuenere iniucunda ac difficilia toleratu. Nam *in propria venit, & sui eum non receperunt: non enim, etiam nondum nato, erat ei locus in diuersorio.* Neque locus erat, cum natus esset, de qua caussa, inter bestias, in stabulo habitauit. Magna est diuersitas, inter pecudes iacere, & reges habere adoratores. Octiduum ierat, & iam cepit vulnerari; iam sanguinem fundere, cum circumcideretur, haud sanè exiguo cruciatu. Laudatus est à Simeone & Anna, in templo, sed ad interneccionem mox quæsitus ab Herode, atque in exilium fugam, facere coactus. In exilio quoque, vt fit, credibile est, ei non pauca ingrata accidisse. Adultus interfuit nuptijs, interfuit & conuiuijs; sed & 40. diebus & 40. noctibus ieiunauit; sæpiusque esuriit, post magnos labores. Eum illi honorem exhibuit Magdarena accumbenti, vt calidis lachrymis pedes eius ablueret, atque illis capillis tergeret, quos antè ornauerat in omnem vanitatem. Sed hunc honorem Phariseus importunissima murmuratione contaminauit, mellique acetum infudit. Aliàs cum, ob miraculorum patratiõnem, ab omnibus alijs pro magno Propheta, pro Filio Dei, pro Messia haberetur; inuidia Iudæorum nonnullorum omni eum contumelia affecit; variorumque impositione criminum oneravit. In monte Thabor, instar solis, effulsit, ipsaque etiam

V I.

Luc. 24. 26.

Luc. 2. 14.

Matth. 2. 11.

Ioan. 1.

Luc. 2.

vestis eius, tanquam nix splenduit: ut iudicarent Apostoli, bonum esse, ut ibi habitarent. At quàm atrociter hunc montem mons Oliueti, ac mons Caluarie compensauit? In monte Oliueti, *Tristis erat anima illius usq; ad mortem; & vestes eius, instar vermiculi; sanguineo sudore madentes erubuerunt.* Ibi illi ipsi tres Apostoli Petrus, Ioannes & Iacobus, non dixerunt: *Bonum est, nos hic esse,* sed & illi, & ceteri omnes, *relieto eo, fugerunt.* Postea, usque ad vltimum spiritum, nullam bonam horam habuit; omnibus totius corporis membris, omnibus animæ potentijs, omnibus modis, cruciatus est: falso accusatus, iniuste damnatus, diriter flagellatus, spinis crudeliter coronatus; clavis, lanceisque viuis ac mortuus immaniter transfossus; nec sine summa infamia in patibulum adactus, inter latrones, atque instar latronum, interfectus est. Hæc

Luc. 24. 26. *via fuit ipsius Filij Dei: hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam.* Per talia, *datum est illi nomen, quod est super omne nomen.* Sic, media die, sol obscuratus; sic petra scissæ, sic monumenta aperta; sic prodeuntes mortui; sic gloriosa resurrectio testata est, eum esse Dominum vniuersi.

VII.

Quod si igitur hæc via, per tot abrupta & scopulos, *recta est, cum sit via Sanctorum, & via ipsius Filij Dei: quis est, qui non sibi ipsi quotidie occinere debeat: Si in virid. ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?* Si Christus innocens, impollutus, agnus sine macula; si Apostoli sanctissimi; si Martyres cælesti amore ardentis; si Eremitæ & homines Deo charissimi, per tot tormenta, & aduersa ad regnum & coronas peruenire debuerunt: quid peccatoribus non erit tolerandum? Hi non tantum eiusdem sunt, cum ceteris hominibus, conditionis, ut proinde illis cogitandum sit, vitam humanam sine malis esse non posse, atque idcirco ex necessitate virtutem esse faciendam; neque tantum patientiam sibi exercendam constituere debent, ut patientiæ præmium mereantur; sed etiam innumera admiserunt, merito luenda. Si igitur, loco æterni ignis, aut flammaram in Purgatorio subeundarum, illis elementissimus Iudex iniuriam aut contumeliam à falso fratre irrogatam immittit; si detrahi de honore, si de boni nominis existimatione, per mendacia, & vindictas alterius finit; pareit, non fauit; limat, non mactat. Hæc est recta via, qua ex inuio reducuntur. Recta via est, si illi rectè per eam ire volunt: si non incipiunt murmurare; si non conqueri, si non serere execrationes, si Deum

NOB